

Harmadik üzenet

Krisztus mint az ember Fia, amint az arany mécstartók között jár

Igeolvasmány: Jel 1,9 – 2,1

I. Ahhoz, hogy meglássuk a látást Krisztusról mint az ember Fiáról, amint az arany mécstartók között jár, az Úr győzedelmeskedő hírnökeinek kell lennünk, azoknak kell lennünk, akik a szellemünkben vannak a gyülekezet talaján mint részestársak a nyomorúságban, királyságban és kitartásban Jézusban – Jel 1,9-13. 20:

- A. A gyülekezeti élet gyakorlata a kezdetekkor azt a gyakorlatot jelentette, hogy egy gyülekezet volt egy városhoz, egy városban csak egy gyülekezet volt; egyetlen városban sem volt több, mint egy gyülekezet – Csel 8,1; 13,1; Jel 1,11.
- B. Négy jellemzője van annak, ahogyan az egység valódi talaján, az Isten által választott helyen, találkozunk – vö. 5Móz 12,5:
 - 1. Először, Isten népének mindig egynek kéne lennie; nem szabadna közöttük szakadásoknak lennie – Zsolt 133; Jn 17,11. 21-23; 1Kor 1,10; Ef 4,3.
 - 2. Másodszor, az egyedülálló név, amelybe Isten népének össze kéne gyűlnie, az Úr Jézus Krisztus neve, amely név valósága a Szellem; bármilyen más névvel való megjelölés elnevezést, megoszlást, jelent; ez szellemi paráználkodás – Mt 18,20; 1Kor 1,12-13; 12,3b.
 - 3. Harmadszor, az Új Testamentumban Isten lakása, az Ő lakóhelye, különösen a szellemünkben helyezkedik el, vagyis az elegyedett szellemünkben, az emberi szellemünkben, amelyet újjászült, és amelyben lakozik az isteni Szellem; az Isten imádatáért való találkozónkon gyakorolnunk kell a szellemünket, és mindent a szellemben kell tennünk – Jn 3,6b; Róm 8,16; 2Tim 4,22; Ef 2,22; Jn 4,24; Jel 1,10; 1Kor 14,15.
 - 4. Negyedszer, annak során, hogy Istent imádjuk, ott kell lennie Krisztus keresztye, amit az oltár jelképez (5Móz 12,5-6. 27), valódi alkalmazásának a hústest, az én és a természeti élet elutasítása által és Isten kizárólag Krisztussal történő imádatának (Mt 16,24; Gal 2,20).
- C. Részestársak vagyunk a nyomorúságban Jézusban:
 - 1. Jézusban azt jelenti, hogy szenvedünk, és üldöztetésben részesülünk, amint követjük a názáreti Jézust Jézus bennünk lakozó Szelleme által, egy olyan ember Szelleme által, akinek bőséges ereje van a szenvedéshez – Csel 16,6-7.
 - 2. Amint szenvedünk ma, az Úr Jézus bennünk és velünk szenved – 9,4-5; Héb 13,13.
 - 3. Sok nyomorúságon keresztül lépünk be a királyságba – Csel 14,22.
 - 4. Az Ő feltámadásának ereje által módot kapunk rá, hogy részt vegyünk az Ő szenvedéseiben, és hogy megfeszített életet éljünk az Ő halálához hasonlóan – Fil 3,10; Kol 1,24; Én 2,8-9. 14.
 - 5. Nem szabadna szeretnünk a lelki életünket, sőt mindhalálig, és az életünket kéne adnunk a testvérekért – Jel 12,11; 1Jn 3,16.
- D. Részestársak vagyunk a királyságban Jézusban:
 - 1. A királyság nem más, mint a gyülekezeti élet, amelyben a hű hívők élnek az életben való növekedésükért és az életben való átfarmálódásukért – Mt 16,18-19; Róm 14,17; 1Kor 3,7; 2Kor 3,18.
 - 2. A királyság életének gyakorlásához törekednünk kell az igazságosságra, hitre, szeretetre és békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják az Urat – 2Tim 2,22.
 - 3. A királyság életének gyakorlásához törődnünk kell a vétkező testvérekkel azért, hogy helyreállítsuk őket – Mt 18,15-22; 1Jn 5,16.
- E. Részestársak vagyunk a kitartásban Jézusban:

1. Ellen kell állnunk a Sátán kifárasztó taktikájának – Dán 7,25.
2. Amikor Krisztusban maradunk, akkor megtartjuk az Ő kitartásának beszédét, és megvan a kitartásunk a szenvedés és az ellenkezés elviseléséhez – Jel 3,10.
3. Ki tudunk tartani Krisztusnak a kitartásával, amit élveztünk és megtapasztaltunk – 2Thessz 3,5.

II. Krisztus mint az ember Fia a Főpap, „bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve” (Jel 1,13), hogy gondozza a gyülekezeteket az emberségében, és táplálja őket az istenségében:

- A. Az ember Fia az Ő emberségében van, az aranyöv az Ő istenségét jelképezi, és a mell a szeretet jele:
1. Krisztus a derekánál volt körülövezve, megerősítve az isteni munkához (2Móz 28,4; Dán 10,5) a gyülekezetek létrehozására, de most a mellénél van körülövezve, és törődik a gyülekezetekkel, amelyeket a szeretete által hozott létre.
 2. Az aranyöv Krisztus istenségét jelképezi mint az Ő isteni energiáját, a mell pedig azt jelképezi, hogy ez az arany energia az Ő szeretete által és az Ő szeretetével van gyakorolva és ösztönözve a gyülekezetek táplálásához.
- B. Krisztus azért gondoskodik a gyülekezetekről az emberségében mint az ember Fia, hogy gondozza őket – Jel 1,13a:
1. Rendbe teszi a mécstartók mécseit, hogy helyénvalóvá tegye őket – gondoz minket, hogy boldogok, kellemesek és kényelmesek legyünk – 2Móz 30,7; vö. Zsolt 42,5. 11:
 - a. Az Úr jelenléte gyengeség és melegség légkörét nyújtja, hogy gondozza a lényünket, nyugalmat, vigaszt, gyógyulást, tisztítást és bátorítást adva nekünk.
 - b. Élvezhetjük az Úr jelenlétének gondozó légkörét a gyülekezetben, hogy részesüljünk az élet tápláló ellátmányából – Ef 5,29; vö. 1Tim 4,6; Ef 4,11.
 2. Lenyesi a mécstartók mécseinek kanócait – minden negatív dolgot levág, ami akadályozza a ragyogásunkat – 2Móz 25,38:
 - a. A kanóc elszenesedett része azokat a dolgokat jelképezi, amelyek nem felelnek meg Isten céljának, és amelyeket le kell vágni, mint például a hústestünket, a természeti emberünket, az énünket és a régi teremtetésünket.
 - b. Lenyesi a gyülekezetek közötti összes különbséget (a rossz cselekedeteket, hiányosságokat, elégtelenségeket és hibákat), hogy ők az esszenciájukban, megjelenésükben és kifejeződésükben ugyanolyanok lehessenek – vö. 1Kor 1,10; 2Kor 12,18; Fil 2,2.
- C. Krisztus azért gondoskodik a gyülekezetekről az istenségében az isteni szeretetével, amit az aranyöv jelképez a mellén, hogy táplálja a gyülekezeteket – Jel 1,13b:
1. Önmagával táplál minket mint a mindent tartalmazó Krisztussal az Ő három szakaszból álló teljes szolgálatában, hogy növekedhessünk és érthessünk az isteni életben az Ő győzteseivé az Ő örökkévaló ökonómiája elvégzéséhez.
 2. Mint a járó Krisztus Ő minden egyes gyülekezet állapotát megismeri, és mint a beszélő Szellem Ő nyesi és megtölti a mécstartókat friss olajjal, a Szellem ellátmányával – 2,1. 7.
 3. Ahhoz, hogy részt vegyünk az Ő haladásában, és élvezzük a gondoskodását, a gyülekezetekben kell lennünk.

III. Az Úr mennyei ősiségét az festi le, hogy a feje és a haja fehér, mint a fehér gyapjú, mint a hó – 1,14a; Dán 7,9; Jóh 15,10; vö. Én 5,11.

IV. Az Úr hét szeme olyan, mint a tűzláng nézéshez, megfigyeléshez, kutatáshoz, megvilágosítás általi ítélkezéshez és betöltéshez – Jel 1,14b; 5,6; Dán 10,6:

- A. Krisztus szemei Isten földi haladását és tevékenységét szolgálják, mivel hét jelenti az Isten haladásában történő befejezés számát.

- B. Az, hogy az Úr szemei olyanok, mint a tűzláng, elsősorban az Ő ítéletét szolgálja – 7,9-10; Jel 2,18; 19,11-12.
- V. Az Úr lábai olyanok, mint izzó bronz, mintha kemencében tüzesedtek volna meg; ez azt jelképezi, hogy az Ő tökéletes és fényes járása alkalmassá teszi Őt arra, hogy gyakorolja az isteni ítéletet – 1,15a; Ezék 1,7; Dán 10,6.
- VI. Az Úr hangja olyan, mint sok vizek zúgása (Jel 1,15b; vö. 14,2), ami egy viharos hang, a mindenható Isten szavának hangja (Ezék 1,24; 43,2) annak súlyosságával és komolyságával (vö. Jel 10,3).
- VII. Krisztus a gyülekezetek fényes hírnökeinek Tartója – 1,16a. 20
- A. A hírnökök a szellemi emberek a gyülekezetekben, azok, akik Jézus bizonyosságának felelősségét hordozzák.
 - B. A hírnökök – akik mennyei természetűek, és mennyei pozícióban vannak, mint csillagok – azok, akiknek friss üzenetük van az Úrtól az Ő népe számára – 2,1a.
 - C. Mivel a vezetők az Ő jobb kezében vannak, nem szükséges meghátrálniuk; Krisztus igazán felvállalja a felelősséget az Ő bizonyosságáért.
- VIII. Krisztus szájából kétélű éles kard jön ki, ami az Ő jó ítélőképességű, ítélő és megölő szava a negatív személyekkel és dolgokkal való foglalkozáshoz – 1,16b; Héb 4,12; Ef 6,17.
- IX. Krisztus arca ragyog, ahogy a nap ragyog az erejében (Dán 10,6), az ítélő megvilágosításért a királyság elhozásához (Jel 1,16c; 10,1; Mt 17,2; vö. Mal 4,2; Bír 5,31; Mt 13,43).
- X. Krisztus az Első és az Utolsó, biztosítva minket, hogy soha nem fogja befejezetlenül hagyni a munkáját, valamint Ő az Élő ahhoz, hogy a gyülekezetek mint az Ő Teste kifejeződése élők, frissek és erősek legyenek – Jel 1,17-18a.
- XI. Krisztusnál vannak a halál és az alvilág kulcsai – 18b. vers:
- A. A halál egy gyűjtő, az alvilág pedig egy őrző, de Krisztus semlegesítette a halált a kereszten, és legyőzte az alvilágot a feltámadásában – 2Tim 1,10; Csel 2,24.
 - B. Ha megadjuk az Úrnak a talajt, az alkalmat és az utat, hogy haladjon és cselekedjen közöttünk, azáltal, hogy gyakoroljuk magunkat az én megtagadásához, a keresztfölvételéhez és a lelki élet elvesztéséhez, akkor a halál és az alvilág az Ő irányítása alatt lesz – Mt 16,18. 21-26.